

29/12/2011

ביום ה-30 לאיתי פדן ז"ל

מעגלי החיים של בן האנוש רבים ומגוונים הם-משפחה, עבודה, פעילויות, תחביבים ועוד ועוד.

היה משהו מאד מיחד ויחודי במעגלי חייו של איתי .
בכל מעגלי חייו ידע תמיד לתרום, להעשיר ולגלות איכפתיות ונכונות לעזור.
השתלבותו בביתנו מעין צבי עוררו השתאות והערכה רבה-בצניעותו, בנחישותו, בחכמתו ובמסירותו בכל תחום ותחום בו היה מעורב.

זכות גדולה נפלה בחלקי להיות במחיצתו בכמה וכמה מעגלים-
במעגל הפורמלי-בתפקידים מובילים בקבוץ, בועדות, באספות, בתעשייה ובתנועה.

ובמעגל הלא-פורמלי-בידידות בין המשפחות שלנו, בטוילים המשותפים (כמה שמה לטיל ולתעד בצילומיו היפהפיים את נופי הארץ אותם כל כך אהב), בבתינו ובשבילי הקיבוץ לשיחות מאירות עיניים-מעשירות כל כך.
ואכן, תרומתו של איתי הן בתחום הפרטי והמשפחתי עם הקמת הקן המשפחתי עם שולי, בנותיה ונכדיה והן בתחומי הבית הקבוצי שלנו היתה עוצמתית ומרגשת מאד.
אהבנו את איתי האיש הצנוע, הנבון, התורם, המסור והאכפתי בכל רמ"ח אבריו.

לפני מעל ל-30 שנה כתבה לימור, בתם של צביקה ז"ל ושולי, תבד"לא, את השורות הבאות ביום השנה הראשון למותה של בתנו יעל ז"ל:
"כשרוצים מאד מישהו
ולא יכולים לקבל

אז מרגישים מאד הזנחה מצד האל
אבל כמו פצע שמגליד מחוץ לאדם
אז לאט לאט גם בתוכו יהיה חם"
זכרונו של איתי היקר אכן מחמם ויחמם את ליבנו תמיד.

לאיתי.

נכתב לטיול לגולן, ב-17.12.11

אני עדין לא מאמין

15 שנה ישבת כאן כצד ימין

15 שנה של טיולים מדהימים.

בהן הכרתי בן-אדם מדהים

אדם סקרן, חייכן ודעתן.

נעים הליכות, ואלוף הצלמים.

רק לפני חודש הגעת אלי עמוס באלבומים

ויחד ניחשנו ונוכחנו, וייחלנו לעוד טיולים רבים.

הנה השקיעות המדהימות מכפר חרוב ואפיק,

ועמודי שלמה בשלל גוונים אדמדם ומבהיק,

והצעדות בנחל הזאקי ונחל צלמון.

והנוף הפראי סביב שד רבון.

והביקורים התלת יומיים בהרי אילת

ונחל שחורת הר אמיר ועמודי עמרם,

והאוהל הבדואי בתמונע, בו היית אורח ותיק

וכמובן האירות המדהים של אריאל ביק.

השה רשה לי מאד אחי.

אך אין מה לעשות החיים ממשיכים...

ובנחל טיול כשאביט למושב לצידו

אזכר בך, איתי יקירי.

אוהב ומה זה מתגעגע

ואם תפגוש את תוכי מסור לו ד"ש ממני.

בידידות, רפי.